



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **N.A.**
st. příslušnost Kyrgyzstán
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14. 1. 2019 č. j. CPR-675-3/ČJ-2019-930310-T221,
o žádosti žalobce o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění :

1. Rozhodnutím ze dne 14. 1. 2019 č. j. CPR-675-3/ČJ-2019-930310-T221 žalované Ředitelství cizinecké policie rozhodlo o žádosti žalobce o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná popsala průběh pobytu žalobce na území České republiky, z něhož dovodila nerespektování a nedodržování platných právních předpisů, zejména povinnost cizince pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem. Namítal-li žalobce, že jeho pobyt v zařízení pro zajištění cizinců má špatný vliv na jeho psychický stav, pak toto tvrzení ničím nedoložil a v případě potřeby mu může být poskytnuta mimo jiné i psychologická služba, které po dobu svého zajištění nikdy nevyužil. Žalovaná neuznala ani další tvrzený důvod pro propuštění spočívající v tom, že žalobce je zajištěn několik měsíců a že se doposud nepodařilo od státních orgánů jeho vlasti obstarat cestovní dokument či ověřit jeho totožnost. Žalovaná v této souvislosti poukázala na výpověď žalobce učiněnou v rámci podání vysvětlení, kdy uvedl, že mu byl cestovní pas odcizen v roce 2011, o vydání nového cestovního dokladu se pokoušel, avšak nebyl schopen si jej sám zajistit. Žalovaná aktivně po celou dobu žalobcova zajištění podnikala kroky k vydání cestovního dokladu a k ověření jeho totožnosti na Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni za pomoci Ministerstva zahraničních věcí České republiky i za pomoci Velvyslanectví České republiky ve Vídni. Žalovaná si je vědoma toho, že celá procedura ověřování totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu žalobce je zdlouhavá, avšak z tohoto nelze učinit závěr, že v této věci nebyly činěny aktivně úkony. Žalovaná zároveň neshledala důvody pro uložení zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území. Žalobce nemá na území České republiky zajištěno žádné ubytování, a žalovaná proto nemůže spoléhat na předpoklad, že bude žalobce své povinnosti vyplývající ze zákona o pobytu cizinců plnit. Žalobce je bez finančních prostředků, na území České republiky nemá žádnou adresu pobytu, po propuštění z azylového zařízení přespává u známého a v současnosti nemá žádné místo pobytu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které především namítal, že nejsou činěny kroky k realizaci jeho správního vyhoštění. V Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty je zajištěn již od července 2018, přičemž ke dni podání žaloby nedošlo ze strany žalované k žádnému posunu co se týče vydání jeho náhradního cestovního dokladu a přípravy realizace správního vyhoštění. Žalobce v této souvislosti připomenul rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Azs 11/2016 - 30 ze dne 24. 3. 2016, v němž se zdůrazňuje, že zajištění cizince má trvat co nejkratší dobu a pouze tehdy, pokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k jeho vyhoštění. V rozporu s tím v jeho případě již od 10. 8. 2018 nebyly činěny žádné kroky za účelem realizace jeho správního vyhoštění, když žalovaná se ani nesnažila být jen urgovat kyrgyzské státní orgány. Další pochybení žalované spatřoval žalobce v tom, že nedostatečně odůvodnila nemožnost udělení zvláštních opatření za účelem vycestování. Žalobce má na území České

republiky zajištěno ubytování u své dobré přítelkyně jménem K. K. bydlící na adrese P. 8, O.607/1. Tato osoba je schopna a ochotná jej finančně podporovat do doby, než obdrží náhradní cestovní doklad. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Azs 4/2017 – 47 ze dne 31. 5. 2017, v němž je uvedeno, že „předchozí jednání a pobytová historie žalobce, kterou žalovaná zdůvodnila zajištění stěžovatele a neúčelnost uložení zvláštních opatření sama o sobě neznámá, že stěžovatele bylo skutečně nutné zajistit“. Pakliže žalovaná odůvodnila v jeho případě nepoužití zvláštních opatření jeho pobytovou historií, žalobce toto odůvodnění považuje za nedostatečné.

3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2019 č. j. CPR-675-3/ČJ-2019-930310-T221 a z obsahu připojeného správního spisu žalované téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z předloženého správního spisu žalované vzal krajský soud v daném případě za prokázány následující skutečnosti:
 - podáním ze dne 13. 12. 2018 žalobce požádal o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců, ve kterém se nachází již od června 2018. Podmínky v tomto zařízení snášejí velice špatně, zejména z hlediska dopadu na jeho psychický stav. Domnívá se, že další setrvání v tomto zařízení v jeho případě není nezbytné. Po dobu dosavadního zajištění se od státních orgánů jeho vlasti nepodařilo obstarat jakoukoliv reakci ohledně žádosti o ověření jeho totožnosti či vyřízení cestovního dokumentu. Je ochoten spolupracovat s orgány policie jakýmkoliv způsobem, kupř. ve formě pravidelného hlášení se cizinecké policií. Má za to, že došlo k zániku důvodů pro jeho zajištění;
 - dne 7. 7. 2018 vydalo Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové rozhodnutí, kterým se žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. b), c) zákona o pobytu cizinců zajišťuje za účelem správního vyhoštění, přičemž doba zajištění byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že žalobce byl dne 6. 7. 2018 v 8.15 hod v Hradci Králové v ulici Pilnáčková kontrolován hlídkou Policie ČR na základě žádosti ostrahy OD Kaufland, kde byl pracovníky ostrahy přistižen při krádeži. Prověrkou v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že žalobce neoprávněně pobývá na území České republiky poté, kdy mu byla zamítnuta žádost o mezinárodní ochranu a že je od 28. 8. 2012 veden jako nežádoucí osoba. Z uvedeného důvodu byl dne 6. 7. 2018 v 8.45 hod zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. a eskortován na příslušné oddělení cizinecké policie. Šetřením a prověrkou v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že žalobce do České republiky přicestoval dne 25. 6. 2003 s platným cestovním dokladem a turistickým vízem. Po příjezdu poprvé požádal o udělení mezinárodní ochrany, tato mu však nebyla udělena. Proti rozhodnutí o neudělení

mezinárodní ochrany podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl a následně nebylo vyhověno ani jeho kasační stížnosti. Žalobci byl poté vydán výjezdni příkaz s povinností opustit území ČR do 4. 4. 2006, avšak nevycestoval ani jiným způsobem nelegalizoval svůj pobyt a dne 18. 8. 2011 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění z území členských států Evropské Unie s dobou platnosti na jeden rok. Z území České republiky žalobce však opětovně nevycestoval a od 24. 9. 2011 zde pobýval neoprávněně. Dne 14. 8. 2012 byl žalobce kontrolován policisty v obci Trnová a následně bylo opět vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění dne 20. 8. 2012 s platností na tři roky a byl vydán výjezdni příkaz s platností od 21. 8. 2012 do 7. 10. 2012. Žalobce ani tentokrát nevycestoval a od 8. 10. 2012 pobýval na území v rozporu s uvedeným správním rozhodnutím. Dne 17. 7. 2014 byl žalobce kontrolován hlídkou Policie ČR Praha a bylo zjištěno, že je evidován v evidenci nežádoucích osob od 28. 8. 2012 do 8. 10. 2015. Pro maření výkonu úředního rozhodnutí a podezření z přečinu byl žalobce zajištěn dne 17. 7. 2014 na základě rozhodnutí v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, kde následně učinil prohlášení o úmyslu podat žádost o mezinárodní ochranu. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 29. 11. 2016 mu mezinárodní ochrana nebyla udělena a následně opětovně jak krajský, tak i Nejvyšší správní soud podané žalobě žalobce a jeho kasační stížnosti nevyhověly. Žalobci bylo zrušeno povolení se strpěním na území podle § 78b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a byl mu vydán výjezdni příkaz s platností od 17. 5. 2018 do 15. 6. 2018. Z území České republiky však nevycestoval a od 16. 6. 2018 pobývá na území bez víza a bez platného cestovního dokladu;

- z protokolu o podání vysvětlení sepsaného Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Královéhradeckého kraje, odborem cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 6. 7. 2018 vyplývá, že žalobce vypověděl kromě výše uvedeného, že v České republice pobýval i přesto, že zde neměl platné vízum. V roce 2011 byl kontrolován Policií ČR, která zjistila, že je na území bez platného pasu, který mu ukradli. Žalobce v roce 2006 kontaktoval Konzulát Kyrgyzstánu se žádostí o nový pas, který jej však odkázal na ambasádu ve Vídni a tam žalobce nejel a pas nevyřídil. Obdržel správní vyhoštění, které nerespektoval. V létě 2012 jej znovu kontrolovala cizinecké policie, v té době měl zákaz pobytu a za to obdržel vyhoštění na tři roky. V České republice i nadále však zůstal. Báł se vycestovat do Kyrgyzstánu, neboť mu tam vyhrožovali smrtí. Opětovně byl kontrolován v roce 2014, kdy po převozu na policii požádal o azyl a byl umístěn ve Vyšních Lhotách a následně v Kostelci nad Orlicí. Jeho žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta a dne 17. 5. 2018 byl propuštěn z pobytového střediska. Obdržel náhradní cestovní doklad výjezdni vízum platné do 15. 6. 2018. Českou republiku neopustil a uvedl, že neměl peníze. Pobýval v České republice od roku 2003, o azyl žádal dvakrát. Týden po odchodu z pobytového střediska žil v lese a poté na chatě pana J. u Čestic, kterému pomáhal s přestavbou a který jej poté vyhnal. Neví, kde bude přebývat, nemá žádnou adresu. Má strach z návratu do Kyrgyzstánu, kde vykonával práci celníka a kde mu vyhrožuje mafie, je také gay, což se s jeho muslimským vyznáním příliš neslučuje a rodina jej zavrhlá a nechce se s ním stýkat. Žalobce dále uvedl, že si svého protiprávního jednání je vědom, že se dvakrát dopustil drobné krádeže a že celá jeho rodina žije mimo Evropskou Unii. Na zdejším území nemá žádné ekonomické, kulturní a společenské vazby a cestovní pas mu byl ukraden v roce 2011. Nemá zde žádný majetek a žádné finanční prostředky;

- rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 8. 2018 č.j. 29 A 7/2018 – 43 byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort o zajištění za účelem správního vyhoštění ze dne 7. 7. 2018. V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud zdůraznil, že žalobce v průběhu 15 letého pobytu nerespektoval vydaná rozhodnutí k opuštění České republiky a že průběh a historie jeho pobytu v České republice odůvodňuje oprávněnost jeho zajištění za účelem správního vyhoštění a nemožnost použití uložení zvláštního opatření;
- rozhodnutím Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové ze dne 25. 9. 2018 byla prodloužena doba zajištění žalobce podle ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců o 90 dnů, tedy do 2. 1. 2019. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že z Ředitelství služby cizinecké policie bylo dne 10. 8. 2018 prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí ČR požádáno Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni o ověření žalobcovy totožnosti a o vydání náhradního cestovního dokladu potřebného k realizaci správního vyhoštění z území členských států Evropské Unie. Dne 21. 9. 2018 obdrželo Krajské ředitelství policie Královehradeckého kraje sdělení o tom, že proces ověřování totožnosti občanů Kyrgyzstánu je velmi zdoluhavý a Velvyslanectví Kyrgyzské republiky nečiní ani v žalobcově případě žádné kroky k urychlení tohoto procesu. Ředitelství služby cizinecké policie – tedy žalovaná očekávala vyjádření Velvyslanectví Kyrgyzské republiky, že byl z jejich strany žalobce ověřen a že je mu možno vydat náhradní cestovní doklad;
- rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 11. 2018 byla zamítnuta žalobcová žaloba proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 25. 9. 2018 o prodloužení doby trvání zajištění za účelem správního vyhoštění. V odůvodnění tohoto rozsudku je mimo uvedeno, že žalobci nelze přisvědčit v tom, že by správní orgán nečinil potřebné kroky pro realizaci jeho vyhoštění. Je zřejmé, že ihned po vydání rozhodnutí o zajištění žalobce správní orgán činil úkony za účelem zajištění řádně vyplněného tiskopisu nezbytného k ověření totožnosti žalobce u zastupitelského úřadu Kyrgyzstánu ve Vídni a to jak ve vztahu k Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, tak i ve vztahu k Ředitelství služby cizinecké policie, které 10. 8. 2018 zaslalo žádost o ověření totožnosti žalobce s potřebnými podklady na zastupitelské úřad Kyrgyzstánu ve Vídni. I když by mohl tento proces proběhnout rychleji, krajský soud v tom nespatřuje porušení povinnosti vyvíjet „řádné úsilí za účelem získání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění“ ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců;
- dne 28. 12. 2018 vydalo Krajské ředitelství policie Královehradeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové rozhodnutí, jímž byla prodloužena doba zajištění žalobce o 90 dnů, tedy do dne 2. 4. 2019, neboť je to nezbytné k pokračování přípravy správního vyhoštění. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že celou dobu zajištění žalobce zkoumal, zda trvají důvody jeho zajištění. Dne 31. 10. 2018 obdržel od žalované – tedy od Ředitelství správy cizinecké policie sdělení, ze kterého vyplývá, že dne 8. 10. 2018 bylo ředitelství telefonicky

oznámeno z Velvyslanectví České republiky ve Vídni, že z jejich strany byl učiněn dotaz na stav ověřování totožnosti žalobce na Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni. Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni sdělilo, že ověřování totožnosti žalobce probíhá a bude ještě probíhat minimálně další dva měsíce. Dne 17. 10. 2018 Ředitelství správy cizinecké policie požádalo Velvyslanectví České republiky ve Vídni o předání kopie ID strany cestovního dokladu č. A X s platností od 20. 5. 2003 do 20. 5. 2008 týkající se žalobce na Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni a to jako doplnění žádosti o ověření totožnosti žalobce. Do současné doby však žalovaná neobdržela žádné vysvětlení týkající se stavu ověřování totožnosti žalobce. Další sdělení správní orgán od Ředitelství správy cizinecké policie obdržel 15. 11. 2018, z něhož vyplývá, že toto ředitelství neobdrželo doposud žádné sdělení týkající se stavu ověřování totožnosti žalobce. Proces ověřování totožnosti státních příslušníků Kyrgyzské republiky je velmi zdoluhavý a Velvyslanectví Kyrgyzské republiky nečiní ani v tomto případě žádné kroky k urychlení tohoto procesu. Následně obdržel správní orgán od Ředitelství správy cizinecké policie sdělení dne 20. 12. 2018, v němž se uvádí shora uvedené skutečnosti s tím, že dne 19. 12. 2018 ředitelství obdrželo zprávu z Velvyslanectví České republiky ve Vídni, že téhož dne bylo telefonicky hovořeno s konzulkou Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni, která sdělila, že náhradní cestovní doklad pro žalobce by měl být vydán v měsíce ledna 2019. Konzulka dále sdělila, že není v kompetenci Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ve Vídni urychlit proces ověřování totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu.

6. Krajský soud především zdůrazňuje, že přezkoumal zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, tak jak mu to ukládá ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s.
7. Žalobce namítal, že již v létě 2018 nebyly činěny žádné úkony za účelem dosáhnout realizace správního vyhoštění, která je důvodem jeho zajištění. Doposud nedošlo ze strany žalované k žádnému posunu v procesu vydání náhradního cestovního dokladu ani v procesu případy realizace správního vyhoštění. Žalobce v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které jakékoliv zajištění musí trvat co nejkratší dobu, jsou-li náležitě a pečlivě činěny úkony směřující k vyhoštění zajištěné osoby. S námitkou, že Krajské ředitelství policie Královehradeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, resp. žalované Ředitelství cizinecké policie nečinily potřebné úkony pro realizaci správního vyhoštění žalobce, krajský soud nesouhlasí. Z obsahu správního spisu totiž vyplynulo, že Krajské ředitelství policie Královehradeckého kraje bezprostředně po zajištění žalobce zabezpečovalo řádně vyplněný tiskopis potřebný k ověření totožnosti žalobce u zastupitelského úřadu Kyrgyzstánu ve Vídni, přičemž žalovaná dne 10. 8. 2018 zaslala žádost o ověření totožnosti žalobce s potřebnými podklady na tento zastupitelský úřad. Podle sdělení ze dne 31. 10. 2018 žalovaná dne 8. 10. 2018 byla informována Velvyslanectvím České republiky ve Vídni, jemuž bylo Velvyslanectvím Kyrgyzské republiky ve Vídni sděleno, že ověřování totožnosti žalobce probíhá a že bude probíhat další dva měsíce. Žalovaná dne 17. 10. 2018 následně Velvyslanectví České republiky ve Vídni požádala o předání kopie ID strany cestovního dokladu žalobce Velvyslanectví Kyrgyzské republiky za účelem doplnění žádosti o ověření jeho totožnosti. Dalším sdělením pak žalovaná dne 15. 11. 2018 informovala oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Krajského ředitelství policie

Královehradeckého kraje, že proces ověřování totožnosti státních příslušníků Kyrgyzské republiky je velmi zdlouhavý a dne 19. 12. 2018 byla žalované zaslána zpráva Velvyslanectví České republiky ve Vídni o tom, že tomuto velvyslanectví bylo kyrgyzskou konzulkou sděleno, že náhradní cestovní doklad pro žalobce by měl být vydán v průběhu ledna 2019 a že není v kompetenci Kyrgyzského velvyslanectví urychlit proces ověřování a vydání náhradního cestovního dokladu. Z uvedeného tedy nelze dovodit, že ze strany příslušných správních orgánů, tj. Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje či ze strany žalované nebyly podnikány potřebné úkony směřující k realizaci správního vyhoštění žalobce. Předpokladem realizace tohoto správního vyhoštění je potřebné ověření žalobcovy totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Průtahy v této věci rozhodně nejsou zapříčiněny nečinností správních orgánů, ale postupem příslušných státních orgánů Kyrgyzské republiky. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Azs 11/2016 – 30 ze dne 24. 3. 2016. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dovodil, že omezení osobní svobody člověka musí směřovat k naplnění zákonem stanového účelu a musí být vůči tomuto účelu proporcionální. Účelem zajištění cizince či prodloužení doby trvání tohoto zajištění je zjevně zajištění realizace správního vyhoštění. O naplnění tohoto účelu ovšem není možné vůbec hovořit v případě, kdy je zřejmé, že správní orgán již nemůže pro realizaci správního vyhoštění víc učinit a vyhoštění cizince je tudíž nereálné. Tak tomu ovšem není v této projednávané věci, kdy žalovaná očekává v nejbližší době vyjádření Velvyslanectví Kyrgyzské republiky ohledně ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu.

8. Druhou žalobní námitkou bylo nedostatečné odůvodnění nemožnosti udělení zvláštních opatření žalobci za účelem vycestování. Žalobce nepovažuje odůvodnění neuložení zvláštních opatření za dostatečné a řádné, neboť žalovaná v tomto směru pouze opakovaně shrnuje předchozí pobytovou historii žalobce, pro kterou považuje uložení zvláštního opatření v žalobcově případě za nedostačující. Ani s touto žalobní námitkou se krajský soud neztotožňuje. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území je
- a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policií a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,
 - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území nebo
 - c) povinnost cizince osobně se hlásit policií v době policií stanovené.

Podle odst. 2 téhož ustanovení zvláštní opatření za účelem vycestování lze uložit, je-li důvodné nebezpečí, že cizinec v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění k vycestování z území nevycestuje. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí i ostatních rozhodnutí ve věci zajištění žalobce vyplývá, že žalobce nemá žádnou adresu pobytu, žádné bydliště, tedy nemá v podstatě kde se zdržovat v místě, kde by byl dohledatelný za účelem provedení pobytové kontroly. Žalobce rovněž nedisponuje žádnými finančními prostředky ve výši předpokládané výše citovaným zákonným ustanovením ani potřebným dokladem pro případné legální zaměstnání. Žalobní tvrzení,

že má zajištěno ubytování u dobré přítelkyně, která je schopna a ochotna jej finančně podporovat do doby než obdrží náhradní cestovní doklad, považuje krajský soud za zcela účelové a spekulativní. Toto tvrzení totiž žalobce nijak nedoložil, ba ani se o něm nezmínil v samotné žádosti o propuštění ze zajištění. Nepoužití zvláštních opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců žalovaná neodvodňuje toliko předchozí pobytovou historii žalobce, ale zároveň i jeho finanční pobytovou a sociální situaci. Navíc se lze zcela ztotožnit s názorem žalované, že tato „předchozí pobytová historie“ žalobce spočívající v jeho nelegálním pobytu za území České republiky od roku 2003 a nerespektování jak právních předpisů, tak i správních a soudních rozhodnutí, je sama o sobě důvodem pro neuložení zvláštních opatření. Poukázal-li žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Azs 4/2017 – 47 ze dne 31. 5. 2017, v němž se uvádí, „že předchozí jednání a pobytová historie žalobce, kterou žalovaná zdůvodnila zajištění stěžovatele a neúčelnost uložení zvláštních opatření sama o sobě neznamena, že stěžovatele bylo skutečně nutné zajistit“, nelze pominout, že v této věci se jednalo o cizince, který nijak neprojevoval snahu požádat o mezinárodní ochranu, naopak dobrovolně podnikal konkrétní kroky za účelem vyřešení protiprávního stavu, tj. jeho neoprávněného pobytu za území ČR odcestováním do země původu na vlastní náklady a jeho zajištění tedy žádným způsobem nemohlo naplnit účel; naopak by bylo v rozporu s tímto účelem, neboť v důsledku omezení osobní svobody nemohl území České republiky opustit letem, na nějž měl opatřenu letenku a zajištěný cestovní doklad. S pobytovou historií tedy tento případ neměl s žalobcem nic společného.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., přičemž rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalované žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu..

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 26. února 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce